

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Fremsat den 10. oktober 1973 af *A. Chr. Andersen, Poul Hartling, Søren Jensen (Hasseris), Juul-Madsen, Nathalie Lind, Ninn-Hansen, Stetter og H. C. Toft.*

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 84 af 8. marts 1971, som ændret ved lov nr. 150 af 21. marts 1973, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

„Stk. 3. Det beløb, som i henhold til stk. 1 besluttet udskrevet som kommunal grundskyld, kan med virkning fra skatteåret 1975-76 ikke fastsættes sådan, at grundskyldpromillen nominelt i henhold til stk. 2 overstiger den af kommunalbestyrelsen for samme skatteår fastsatte beskatningsprocent for indkomst, i Københavns og Frederiksberg kommuner dog beskatningsprocenten plus 15.“

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

2. Til § 5 tilføjes som nyt stk. 2:

„Stk. 2. For ejendomme, der benyttes til landbrug, skovbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, beregnes der amtskommunal grundskyld af grundværdien af de arealer, der anvendes til bebyggelse, gårdsplads, have o. l.“

3. I § 10, stk. 2, tilføjes som 3. pkt: „Påligning af kommunal ejendomsskyld bortfalder fra og med skatteåret 1975-76.“

4. I § 12, stk. 2, tilføjes som nyt 2. punktum: „Påligning af kommunal ejendomsskyld bortfalder fra og med skatteåret 1975-76.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget tilsigter at fastsætte en overgrænse for kommunernes grundskyldpromiller.

Der er kommunale grundskyldpromiller helt op til 80, hvortil kommer den amtskommunale grundskyldskrivning. Sådanne meget høje grundskyldpromiller indebærer bl. a. via retten til at fradrage betalte ejendomsskatter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst uhensigtsmæssige sociale virkninger.

Forslagsstillerne finder, at en overgrænse for grundskyldpromillen i den enkelte kommune må stå i et rimeligt forhold til kommunens samlede

udskrivningsbehov, og foreslår derfor overgrænsen knyttet til kommunens beskatningsprocent.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at der kan være særlige problemer for kommuner med betydelige sommerhusområder. Sådanne kommuner kan have betydelige udgifter ved områdernes benyttelse, men opnår kun i begrænset omfang skatteindtægter fra ejendommens ejere eller brugere. For kommuner, der som følge af forslaget skal foretage en nedtrapning af grundskyldpromillen, må denne kunne ske over en årrække. Disse problemer er man villig til at drøfte nærmere under den videre behandling af nærværende forslag.

Til nr. 2.

Ændringsforslaget indebærer, at den amtskommunale grundskyld for landbrugsejendomme m. v. bortfalder med virkning fra skatteåret 1975-76, for så vidt angår produktionsjorden. Begrundelsen for forslaget er den, at der her er tale om en beskatning af produktionsmidler, som ikke findes for andre erhvervsgrupper. Der er således tale om en diskriminering i forhold til andre erhverv, som der ikke er rimelig grund til at opretholde.

Til nr. 3 og 4.

Ændringsforslagene indebærer, at de såkaldt fikserede bygningsskatter (ejendomsskylden) til kommuner bortfalder med virkning fra skatteåret 1975-76 i stedet for som efter gældende lov at afvikles over en længere årrække. Ikke mindst under hensyntagen til den fortsatte gennemførelse af byrde- og opgavefordelingen må det skønnes hensigtsmæssigt at foretage en hurtig afvikling af disse resterende bygningsskatter, hvilket kun kan lette den praktiske gennemførelse af byrde- og opgavefordelingen

i den kommende tid. Beløbet udgjorde i året 1971-72 ca. 140 mill. kr. Det angivne beløb vil yderligere blive reduceret med $\frac{1}{7}$ ved den 15. alm. vurdering, således at det kommunale ejendomsskyldprovenu udgør ca. 100 mill. kr. i 1974.

Indførelsen af amtskommunal indkomstskat taler i øvrigt for at fjerne overflødige elementer i ejendomsbeskatningen. Endvidere taler hensynet til indkomstskattesystemet for en afvikling af ejendomsskatter, idet nogle kommuner med høje personlige indkomster ved hjælp af høje ejendomsskatter er i stand til at vælte skattebyrder over på andre kommuner med svagere indkomstgrundlag. Dette ikke alene komplicerer indkomstskattesystemet, men det medfører også, at bestræbelserne i retning af fornuftig egnsudvikling og retfærdig byrdefordeling modvirkes, da det særlig er de økonomisk svage stillede kommuner, der rammes.

Inden lovforslaget kommer til 2. behandling, vil forslagsstillerne i betænkningen fremsætte en række ændringsforslag, der er konsekvensændringer af det her fremsatte lovforslag.